

ಪಂಡರಾಪುರದ ಇತಿಹಾಸ

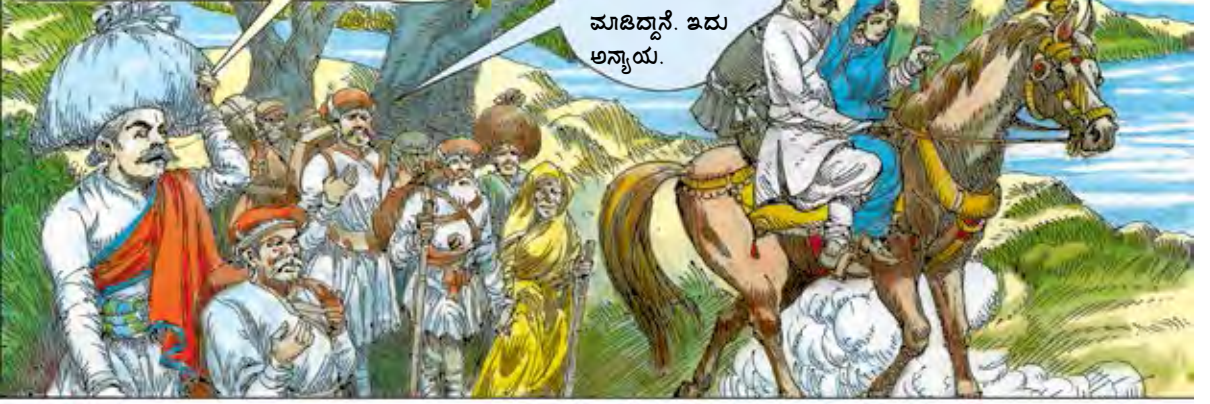
ಕಥೆ : ಮೋಹನಾ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ

ಚಿತ್ರ : ಶಂಕರ್

1 ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪುಂಡಲಿಕನೆಂಬುವನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮಾರು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಕಠಿಣವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಪುಂಡಲಿಕನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟ.

2 ಓ! ಅವನೆಂಥ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮನುಷ್ಯ! ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತ್ರ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆತ್ತವರು ಕಾಲುವಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಅನ್ಯಾಯ.

3 ಅವರು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಆಶ್ರಮದ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಒಳಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕುಟ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ನಿದ್ರೆ ಬಾರದ ಕಾರಣ ಪುಂಡಲಿಕ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಬೆಳದಿಂಗಳ ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಲಿನ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ್ದ ಕುರುಗು ಹಿಂಗಸರನ್ನು ಕಂಡ. ಅವರು ಆಶ್ರಮದ ಮುಂಬಾಗಿಲ ಒಳಿ ಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

4 ಸ್ವಲ್ಪ ಜೊತಿನ ನಂತರ ಮೂರು ಮಂದಿ ದಿವ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ.

ಅಮ್ಮ, ನೀವು ಯಾರು? ಆಗ ಆಶ್ರಮ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಒಳಗೆ ಹೋದ ಮೂರು ಜನ ಕುರುಗು ಹಿಂಗಸರು ಯಾರು? ಮತ್ತೆ ತಲೆಗ ನೀವು ಯಾರು?

ಮಗನೇ, ನಾವು ಪವಿತ್ರ ನದಿಗಳಾದ ಗಂಗೆ, ಯಮುನೆ, ಸರಸ್ವತಿಯರು. ಜನರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಇಲ್ಲಿ ನೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆ ಪಾಪದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ ಮರಳುತ್ತೇವೆ.

5

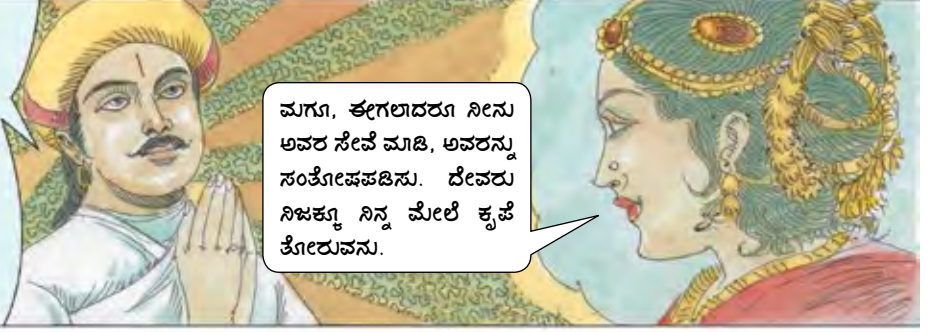
ಅಮ್ಮಾ, ಪವಿತ್ರ ನದಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ನಿವಾರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಈ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು?

ಪುಂಡರೀಕ, ಇಲ್ಲಿನ ಸಾಧು ತಮ್ಮ
ಹೆತ್ತವರನ್ನು ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು
ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಅವರ ಸೇವೆ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ
ಆ ಶಕ್ತಿ ಬಂತು.

6

ಅಮ್ಮಾ ಗಂಗೆ, ನನ್ನ
ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ
ಕಾಲದಿಂದ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ,
ಪೀಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಈ
ಪಾಪಗಳನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ
ಎಂದು ನೀವೇ ದಾಿ
ತೋರಿಸಬೇಕು.

ಮಗಾ, ಈಗಲಾದರೂ ನೀನು
ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು
ಸಂತೋಷಪಡಿಸು. ದೇವರು
ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ
ತೋರುವನು.

ಪುಂಡರೀಕನು ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರ ಕಾಲಿಗೆ ಇದ್ದು, ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ; ಅವರ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರಿದ. ಅವರು ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರು.

7

ಪುಂಡರೀಕನು ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಕರೆತಂದು, ಅವರನ್ನು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಅವನ ಪತ್ನಿಗೂ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು.

8

ಪುಂಡರೀಕನು ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ.

ಪುಂಡರೀಕ, ಓ ಪುಂಡರೀಕ!

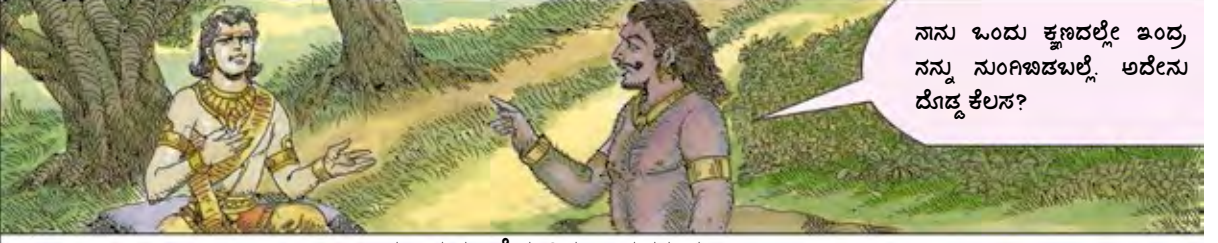
ಓ, ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ! ಖಾ, ಈ
ಕೂಡಲೇ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರ
ಸೇವೆಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ
ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ
ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೋ.

ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತ.

9

ಆ ಕಲ್ಲುಗೂ ಒಂದು ಕಥೆಯಿತ್ತು. ಶುಕ್ರನ ಮಗನಾದ ತ್ವಷ್ಟುವು ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ಬಯಸಿ, ಅವನನ್ನು ಕೆಲಬೇಲೆಕೆಂದು ವೃತ್ರಸುರನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದ. ಅವನು ದರ್ಪದಿಂದ ಹೇಳಿದ...

ನಾನು ಒಂದು ಕೃಣದಲ್ಲೇ ಇಂದ್ರನನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡಬಲ್ಲೆ. ಅದೇನು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ?

ವೃತ್ರಸುರ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಇಂದ್ರನನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟ.

10

ಮುಂದೆ ದೇವತೆಗಳು ವೃತ್ರನ ಮೇಲೆ ಜ್ವಂಜಕ ವೆಂಬ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು. ಅದರ ಜೊಡೆತಕ್ಕೆ ವೃತ್ರನು ಆಕಳಿಸಿದ; ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಸುಕ್ಕು ರೂಪ ತಾಳಿ ಹೊರಬಿದ್ದು ದೂರ ಓಡಿ ಹೋದ. ಮುಂದೆ ವೃತ್ರನಿಗೂ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಸಂಧಾನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವೃತ್ರನ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೋಪ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

11

ಈ ಅಸುರನನ್ನು ಒಣಗಿದ ಅಸ್ತ್ರಬಿಂದಾಗಲಿ, ಒದ್ದೆಯಾದ ಅಸ್ತ್ರಬಿಂದಾಗಲಿ ಕೆಲಬಲ್ಲಾಗದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಜಗನ್ನಾತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದ್ರನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ವಿಷಪೂರಿತವಾದ ನೆಗರೆಯಂಥ ಒಂದು ವಸ್ತು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ವಜ್ರವೆಂಬ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದ.

12

ಇಂದ್ರ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದೆ. ನೀನು ಒಂದು ಕಲ್ಲದವರೆಗೂ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಹೋಗು. ಕಲ್ಲು ಪೃಥ್ವಿಯದ ನಿನಗೆ ಸಲಿಯಾದ ಶಾಪವಿದು.

13 ಆ ಕಲ್ಪ ಒದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಪುಂಡರೀಕನ ಆಶ್ರಮವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಿಂತ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿ, ಒಂದ್ರನು ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತ.

ದೇವಾ, ನಿನಗೆ ನನ್ನ
ನಮನಗಳು. ನಿನ್ನ
ಪಾದಗಳ ದಿವ್ಯಸ್ವರ್ಗದಿಂದ
ನನ್ನ ಪಾಪವೆಲ್ಲವೂ
ತೊಡೆದುಹೋಯಿತು.
ನಾನು ಮುಕ್ತನಾದೆ.

14 ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಪುಂಡರೀಕನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವನ ಕೃಪೆ ಕೇಳಿದ.

ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತವರ ಸೇವೆಗೋಸ್ಕರ ನನ್ನನ್ನು
ಶಾಯಿವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತೇನೆ.
ನಿನಗೇನು ಬೇಕೋ ಕೇಳು, ವರ
ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ.

ನೀನು ವಿಶಲನೇಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ನೆಲೆ ನಿಂತು, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಹರಸು.
ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಈ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಲಭಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಪುಂಡರೀಕನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪುಂಡರೀಕಪುರ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅದೇ ಪಂಡರಾಪುರ ಎಂದಾಯಿತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ನಿಂತ ಶಿಲೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಅವನು ವಿಶಲ ಎಂದು ಪೂಜಿಸಿದ, ವಿಶ್ ಎಂದರೆ ಕಲ್ಪ ಎಂದರ್ಥ.

ತಂದೆತಾಯಿಗಳೇನು ಕಸಕಡ್ಡಿಗೆ? ಅವರು ಸುಪ್ರೀತರಾದ
ಹೊರತು ಸಾಧನೆಯ ಕರ್ಮಗಳಾವುವೂ ಫಲ ಬಿಡಲಾರವು.
ಚೈತನ್ಯದೇವ ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಪ್ರೇಮೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿರು
ತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೂ ಸಂನ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಎಷ್ಟೊಂದು
ದಿನ ಆತ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು! ಆತ
ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದ: 'ಅಮ್ಮ, ವ್ಯಸನ ಪಡಬೇಡ, ಆಗಾಗ ಬಂದು
ನೋಡಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.'

- ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು

